

2. Kan det faktum att den enskilde näringsidkare som utställt fakturan inte har redovisat vilka arbetstagare denne anlitar (varför dessa således arbetar "svart") — och skattemyndigheten därför konstaterat att nämnda näringsidkare "inte har några redovisade anställda" — innebära att fakturamottagaren inte har rätt till avdrag, med beaktande av principen om skatteneutralitet?
3. Kan fakturamottagaren anses ha handlat vårdslöst när denne inte har undersökt huruvida det funnits ett rättsligt förhållande mellan de arbetstagare som arbetade på byggarbetsplatsen och fakturautställaren, och inte heller har undersökt huruvida den senare har uppfyllt sin skattemässiga redovisningsskyldighet eller andra skyldigheter avseende dessa arbetstagare? Kan detta beteende anses utgöra en objektiv omständighet som visar att fakturamottagaren kände till, eller borde ha känt till, att denne deltog i ett mervärdesskattebedrägeri?
4. Kan, mot bakgrund av principen om skatteneutralitet, den nationella domstolen beakta tidigare omständigheter när dess helhetsbedömning föranleder den att dra slutsatsen att den ekonomiska transaktionen inte har ägt rum mellan de personer som anges i fakturan?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Talan väckt den 30 juni 2011 — kommissionen mot Slovakien

(Mål C-331/11)

(2011/C 282/07)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Margheli och A. Tokár)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- förklara att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 14.1 a–c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (¹) genom att tillåta att deponin Žilina — Považský Chlmec drevs utan någon omställningsplan och utan att det fattats något definitivt beslut om huruvida driften skulle få fortsätta på grundval av den godkända omställningsplanen, och
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Deponin Žilina — Považský Chlmec är i drift utan att någon omställningsplan har lagts fram och utan att eventuella anpassningar godkänts på grundval av omställningsplanen. Kommissionen begär följaktligen att domstolen ska förklara att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 14.1 a–c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall genom att tillåta att deponin Žilina — Považský Chlmec drevs utan någon omställningsplan och utan att det fattats något definitivt beslut om huruvida driften skulle få fortsätta på grundval av den godkända omställningsplanen.

(¹) EGT L 182, s. 1.

Överklagande ingett den 29 juni 2011 av Lancôme parfums et beauté & Cie av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 14 april 2011 i mål T-466/08, L Lancôme parfums et beauté & Cie mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH

(Mål C-334/11)

(2011/C 282/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lancôme parfums et beauté & Cie (ombud: A. von Mühlendahl och J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 14 april 2011 i mål T-466/08 och ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 29 juli 2008 i ärende R 1796/2007-1, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta de kostnader som hänförs sig till förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd samt de rättegångskostnader som hänförs sig till målen vid tribunalen och domstolen

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den angripna domen måste upphävas, eftersom tribunalen har åsidosatt artikel 43.2 och 43.3 i förordningen om gemenskapsvarumärken och gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att den femårsperiod, i det omtvistade fallet, efter registreringen, inom vilken det äldre tyska varumärket FOCUS, på vilket invändningen mot ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ACNO FOCUS grundades, ska ha varit i verkligt bruk hade börjat löpa först den 13 januari 2004.